

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עיריה היומן מרדכי

סלמאן אבו עואד

תובע

נגד

נתבעים

1. משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש
2. רשות המיסים
3. מס הכנסה

פסק דין

לפני תביעה כספית על סך 50,000 ₪ בגין הוצאת לשון הרע.

טענות התובע:

בתקופה הרלוונטית לתביעה עבד כשכיר במפעל הייטק, בגן התעשייה תל-חי וכי הוא בעל ותק עבודה של 17 שנים ושמו טוב למהדרין, אותו בנה משך כל השנים. בתאריך 17.10.17, בנסיבות שאינן ברורות, הוטל עיקול בסך 5,500 ₪ על ידי הנתבע 3- מס הכנסה, על זכויותיו של התובע בחשבונותיו הפרטיים בבנק לאומי ובבנק הבינלאומי. בתאריך 22.10.17 הוטל עיצום כספי בנוסף לעיקול, אשר כלל חיוב נוסף בסך 1,500 ₪, בסה"כ 7,000 ₪.

לתדהמתו, לאחר הטלת העיקולים קיבל הודעה מהבנקים, כי הוטל עיקול על חשבונותיו מטעם הנתבע 3.

הטלת העיקול גרמה להחזרת שיקים והוראות קבע בחשבונו בבנק הבינלאומי המפורט להלן:

- התובע ניהל חשבון בנק בבנק לאומי מספרו 361720 (להלן: "חשבון הבנק").

- הבנק נתן לתובע מסגרת אשראי בסך 30,000 ₪, אולם היה מקצה לו מסגרת אשראי נוספת לכמה ימים על מנת להימנע מהחזרת שיקים והוראות קבע. חודשיים לפני הטלת העיקול, התובע חרג מעבר לסך של 12,000 ₪ מעל מסגרת האשראי וחרף זאת הבנק כיבד שיקים והוראות קבע. אולם, בתקופת הטלת העיקול ובמיוחד ביום 17.10.17, הבנק שלח לתובע הודעה על יתרת חריגה וכל החיובים שהופיעו בחשבון הבנק שלו חזרו מהסיבה א.כ.מ.

- האמור לעיל מוכיח כי לתובע נגרם נזק לאחר החזרת שני שיקים והוראת קבע אחת, דבר שגרם לו לבושה במיוחד כשמדובר בסכומים קטנים.

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע טען, כי לאחר מכן פנה לנתבע 3 בצפת וקיבל העתק מדרישת התשלום מטעם נתבעים 1-2,
2 אשר הודפסה בתאריך 22.10.17 ונשלחה "כביכול" לתובע לכתובת כללית- בוקעתא 1243700.
3 מסתבר כי לתובע יש כתובת מדויקת- ת.ד 1560 בוקעתא 1243700, המעודכנת במרשם האוכלוסין
4 במשרד הפנים מתאריך 4.5.08 ומשום מה לא טרחו הנתבעים לשלוח את מכתבי הדרישה .
5 לאחר הטלת העיקולים ומשום שלא בוטלו וגם מסיבות התלויות אך ורק בנתבעים, נשלח התובע
6 לפקיד הגביה אצל הנתבע 3, והעמידו על הטענות. התובע הסביר כי אף דרישה לא נשלחה לכתובת
7 הנתונה לעיל וגם הוסבר כי אין הצדקה לעיקול המוטל משום שלתובע לא היה עסק כלשהו בתקופה
8 הרלוונטית (התובע היה בעל מניות בחברה בע"מ שאינה פעילה ואין לה תיק במס הכנסה או
9 במע"מ).
10 בעקבות זאת סווג תיקו של התובע לבלתי פעיל והוסרו כל העיקולים, וזאת לאחר כ- 20 ימים מיום
11 הטלת העיקול. התובע טוען כי נאלץ לסור למשרדי הנתבע פעמיים, כדי לבטל את הסיוט שנגרם לו
12 ללא הצדקה.
13 התובע טען, כי בשנת 2011 הקים חברה בע"מ בשם "אואסיס פתרונות חכמים בע"מ" ח.פ.
14 514678234 ותאריך ההתאגדות שלה היה 25.10.11 (להלן: "החברה"), כאשר מטרתה היתה לפתח
15 מוצר חדש בתחום הסלולרי, אך מעולם לא היתה פעילה ולא נפתח לה תיק מע"מ ותיק מס הכנסה.
16 התובע טוען, כי בהתאם לסעיף 14(1) לפקודת המיסים (גביה) (להלן: "הפקודה"), פקיד הגביה מחויב
17 לשלוח התראה לתשלום סכום חוב שלא נפרע, וזאת כתנאי לנקיטת הליכי גבייה מבצעיים. כמו כן,
18 הליך הגשת הדוחות הינו פרוצדוראלי ומתבצע מידי שנה ולא דווקא בשנה ספציפית אחת. שכן,
19 העיקולים הוטלו עקב אי הגשת דוחות שנתיים עבור שנת מס 2015 בלבד.
20 התובע טוען, כי בעקבות הטלת העיקולים נגרמה לו השפלה קשה בפני שני הבנקים בהם מנוהלים
21 חשבונותיו ובשל החובות המיוחסים לו על ידי הנתבעים, סרבו מנהלי הבנקים לספק לו שירות
22 אשראי.
23 עוד טען התובע, כי להטלת עיקולים השלכות עתידיות המטילות דופי בהתנהלותו של התובע. מכאן,
24 טוען התובע כי מתקיים יסוד "לשון הרע" בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965
25 (להלן: "החוק").
26 התובע טען, כי מעשה הפרסום בוצע כתוצאה מהתנהגותם הבלתי אחראית של הנתבעים, במיוחד
27 כאשר במקום מגוריו של התובע, כפר בוקעתא, מתגוררים אנשים נוספים בעלי שם פרטי ושם
28 משפחה זהים לשלו, כך שדרישת התשלום שנשלחה אליו בכתב לכתובת כללית, עלולה הייתה
29 להגיע לאנשים נוספים, זולת התובע. מכאן, טוען התובע כי מתקיים יסוד הפרסום כהגדרתו בסעיף
30 2 לחוק.
31 התובע טען, כי קיבל את צווי העיקול בהפתעה ללא כל הוראה מוקדמת, בניגוד להוראות הפקודה,
32 לפיה הנתבעים מחויבים לשלוח מכתב התראה, ורק לאחר מכן במידה והחוב לא משולם, יורשה
33 פקיד הגביה לנקוט בהליכים מבצעיים כנגד הנישום. מה גם, התובע בתקופה הרלוונטית של
34 התביעה לא ענה על הגדרת נישום.

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

טענות הנתבעים:

הנתבעים הגישו כתב הגנה וטענו כי מדובר באותו נתבע- פקיד השומה בצפת. הנתבעים טענו כי באוגוסט 1999 נפתח לתובע תיק עצמאי במשרד הנתבע 3 – פקיד השומה בצפת. במסגרת המסמכים שהוגשו הגיש התובע דו"ח פרטים אישיים והצהרות על מקורות הכנסה, ובמסגרתו ציין את כתובתו ב: "בוקעתא רמה"ג 12437", ללא ציון מספר ת.ד למשלוח דואר. בתאריך 24.6.07 ביקש התובע לסווג את התיק שלו במס הכנסה כלא פעיל. בתאריך 7.11.13 שינה הנתבע 3 את סטטוס התובע לנישום בתיק פעיל כבעל מניות. לאחר שהתקבל מידע מרשות המיסים כי התובע בעל 100% מהמניות בחברת "אואסיס פתרונות חכמים בע"מ ח.פ. 514678234" (להלן "החברה"). בעקבות השינוי הנ"ל נדרש התובע להגיש דוחות שנתיים לשנים 2013 ואילך, והתובע הגיש את הדוחות לשנות המס 2013-2014 במועד. מאחר והדו"ח של שנת המס 2015 לא הוגש במועד, הוטל על התובע עיצום כספי ונשלחו לו הודעות לכתובתו המעודכנת והידועה לנתבע 3 כדלקמן:

- הודעה מיום 17.7.17 על הטלת עיצום כספי תקופתי בגין אי הגשת דו"ח מקוון לשנת 2015 ע"ס 5,500 ₪.
- פירוט פלט אכיפה מתאריך 31.8.17, התראה על סך 5,500 ₪.
- פירוט פלט אכיפה מתאריך 19.10.17, הרשאה על סך 5,500 ₪, הודעה על סך 1,500 ₪.
- פלט קנס עיצום כספי מיום 21.10.17, סה"כ חיוב מצטבר על סך 7,000 ₪.
- ביום 16.10.17 הוטלו בין היתר, עיקולים על חשבונות בנק של התובע.
- ביום 26.10.17 יצר התובע קשר עם מחלקת הגביה של הנתבע 3 בעניין העיקולים והופנה לחוליה מרכזית לטיפול בנושא דו"ח 2015.
- לאחר פנייתו של התובע לחוליה המרכזית, הוחלט על ביטול העיצום הכספי שהושת בגין אי הגשת דו"ח לשנת 2015, לאחר שפקיד השומה שוכנע שהתובע היה שכיר בפרק הזמן הרלוונטי ועל כן לא נדרש עוד להגיש דוחות שנתיים ועל כן בוטלו החובות וכתוצאה מכך העיקולים.

הנתבעים טענו כי העיקולים בוטלו כתוצאה מביטול החובה להגשת דוחות שנתיים על ידי התובע, לאחר שהחוליה המרכזית שוכנעה שהתובע היה שכיר בשנים הרלוונטיות, ולא כתוצאה מאי משלוח הודעות לכתובתו הנכונה. על כן, בוטל הבסיס לעיקול וכתוצאה בוטל החוב והעיקול שנבע ממנו. עוד טענו הנתבעים כי התובע היה מודע לכך שהתיק שלו במס הכנסה פעיל, ומשכך היה מחויב בהגשת דוחות שנתיים וראיה לכך הגיש את דוחות שנת 2013-2014 בזמן.

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 בהעדר שינוי במצבו של תיק מס ההכנסה של הנישום, הרי שעליו החובה להגיש דוחות לשנים
2 הבאות, קרי, 2015-2016 ואילך וסעיף 131(א)(6) לפקודת מס הכנסה, מטיל חובה על הגשת דו"ח
3 שנתי על כל מי שהתבקש על ידי פקיד השומה להגישו.
4 התובע לא הגיש ביודעין את דו"ח 2015, ועל כן מצופה מרשות המיסים לפעול לגביית החובות
5 שנוצרו מאי הגשת הדו"ח.
6 העיקולים הוטלו כדין ועל כן המדובר בפרסום מותר על פי סעיף 13(9) לפי החוק, בכך שפקיד
7 השומה פעל על פי המידע הידוע לו באותו זמן ושעל פיו הוטלו העיקולים כדין.
8 עוד טענו הנתבעים, כי מיום פתיחת תיקו במס הכנסה מיום 1999, דברי הדואר נשלחים לאותה
9 הכתובת שציין בטופס פתיחת התיק במס הכנסה.
10 עוד נטען, כי על פי הדו"ח האחרון שהתובע הגיש משנת 2014 אין כל שינוי בכתובתו המעודכנת
11 לפקיד השומה והידועה לו למשלוח דברי דואר. רשות המס מצופה לשלוח דברי דואר לנישומים על
12 פי מה שמעודכן אצלם ולא על פי רישום אחר, וכי ההודעות על הטלת העיקולים נשלחו על פי הרישום
13 במס הכנסה.
14 העיקולים הוטלו בגין חוב בהרשאה שעליו נשלחו הודעות חוב, התראה והרשאה לפני כן, בהתאם
15 לפקודת המיסים ומשבוטל החוב/ העיצום הכספי, בוטלו העיקולים.
16 הנזק שנגרם, ככל שנגרם, הוא תוצאה של מחדלי הנישום, הן בידיעתו על אפשרות היווצרות חוב
17 וכתוצאה מכך הטלת עיקול, והן על ידי אי עדכון הכתובת ברשויות המס ככל שהוא טוען שהכתובת
18 הרשומה אצל פקיד השומה, אינה כתובתו.

דין והכרעה:

21
22 1. השאלה העומדת להכרעה היא האם העיקול שהוטל על חשבונות התובע בבנקים ביום 16.10.17
23 הוטל כדין.
24
25 א. הנתבע 3 (להלן: "הנתבע") טען, כי בתאריך 7.11.13 שינה את מעמד התובע כנישום והפך את
26 התיק שלו כפעיל בעל מניות, לאחר שהתקבל מידע ברשות המיסים כי התובע בעל 100% מהמניות
27 בחברה ובעקבות זאת נדרש התובע מפקיד השומה להגיש דוחות שנתיים לשנת 2013 ואילך. עוד
28 טען הנתבע, כי בעקבות זאת התובע הגיש דוחות לשנים 2013-2014 במועד. הדוחות צורפו וסומנו
29 1/ד ו- 2/ד.
30
31 ב. התובע אישר בתצהירו כי בשנת 2011 קנה את מניותיה של החברה וכי מטרת החברה הייתה
32 לפתח מוצר חדש בתחום הסלולארי, אך מעולם לא הייתה פעילה ולא נפתח לה תיק מע"מ ותיק מס
33 הכנסה. עוד טען התובע, כי בשנים 2013-2014 היה מובטל, פנה ליועץ מס בשם ואפי שמס על מנת

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 לבדוק אפשרות להחזר מס והנ"ל הגיש בשמו דוחות שנתיים לשנות המס הרלוונטיות והפנה לנספח
2 ז' בתצהירו.

3
4 ג. התובע לא הוכיח, בנסיבות אלה, כאשר אין מחלוקת כי רכש מניות של החברה, כי לא מוטלת
5 עליו חובה להגיש דוחות שנתיים בהיותו בעל מניות. בעניין זה נחקר העד מטעם הנתבעת והעיד כי
6 בעל מניות שפותח חברה פרטית שהוא בעל המניות בה 100%, כמו במקרה שלנו, חייב בהגשת דוח.
7 עוד העיד כי ברגע שנודע למס הכנסה על ידי רשם החברות או מקור אחר שמישהו פותח חברה,
8 פותחים תיק במס הכנסה ואם יש לאותו אדם ראייה או טענות כנגד המהלך, הוא יכול לפנות ולבקש
9 לסגור את התיק מה שלא נעשה במקרה דנן וכעדותו עמ' 14 שורה 11-19:

10 **ש. מפנה לדבריך מפרוטוקול מיום 10.12.18, עמ' 1, שורות 17-18 (מקריא). אתה אומר שכל אדם
11 בעל מניות חייב להגיש דוחות האם הבנתי נכון?**

12 ת. במקרה שלנו התמקדתי ולא בעלמא, אני אומר כי בעל מניות שפותח חברה פרטית שהוא בעל
13 המניות בה 100% כמו במקרה שלנו, כן הוא חייב בהגשת דו"ח.

14 **ש. אפילו אם התיק שלו לא פעיל במס הכנסה ואין לו תיק במס הכנסה?**
15 ת. הנוהג במס הכנסה, כדי לעקוב אחרי התיקים האלה, ברגע שנודע למס הכנסה על ידי רשם
16 החברות או מקור אחר שמישהו פותח חברה, פותחים לו תיק במס הכנסה ואם יש לו ראייה או
17 טענות כנגד המהלך הזה הוא יכול לפנות ולבקש לסגור את התיק, מה שלא עשה הנישום במקרה
18 שלנו.

19
20 ד. כמו כן, כי התובע הגיש דוחות שנתיים לשנים 2013-2014 ועת נחקר בעדותו לעניין דין וחשבון
21 על הכנסות בשנת 2013 שצורף לתצהיר הנתבעת וסומן ד/1 ונשאל אם החתימה על גבי הדו"ח היא
22 חתימה שלו אם לא, אישר התובע כי מדובר בחתימה שלו וכעדותו עמ' 6 שורה 19-24:

23 **ש. מפנה לנספח ד(1) עמ' 2 לתצהיר מטעמנו, האם זאת החתימה שלך או של בת הזוג שלך?**
24 ת. זו חתימה שלי, אבל זה דרך היועץ מס.

25 **ש. תקרא לי את הכותרת של המסמך?**
26 ת. דין וחשבון על הכנסות משנת המס 2013.

27 **ש. אז זו החתימה של בת הזוג שלך?**
28 ת. לא, זו חתימה שלי.

29 כמו כן, התובע נחקר מדוע אם לא ידע כי עליו החובה להגיש דוחות שנתיים, הגיש דוחות לשנים
30 2013-2014 ותשובתו הייתה כי הוא לא הגיש באופן עצמאי, אלא פנה ליועץ מס ואם עשה טעות הוא
31 מוכן לשאת בה וכעדותו עמ' 7 שורה 2-5:

32 **ש. אם לא קיבלתי דרישה, למה הגשת דו"חות מס לשנים 2013 ו-2014?**

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 ת. אני לא הגשתי באופן אישי. הלכתי ליועץ מס, זה מה שהוא הגיש, חתמתי לפי הבקשה שלו, זה
2 לא אומר שאני יודע או לא. עשיתי טעות ואני מוכן לשאת בטעות שלי, אבל אף פעם לא קיבלתי
3 בקשה.

4 התובע טען בעדותו, כי פנה ליועץ מס וביקש ממנו לעשות לו החזר מס וכשנשאל מדוע אם ביקש
5 החזר מס, היועץ הגיש דו"ח שנתי והשיב כי אינו יודע וצריך לשאול את היועץ מס וכעדו עמ' 6
6 שורה 3-4:

7 **ש. אם ביקשת החזר מס, למה היועץ מס שלך הגיש דו"ח שנתי?**

8 ת. אני לא יודע. צריך לשאול אותו. מבחינתי נתתי לו את התלושים שלי ואת טופס 106.
9 וכן עדותו בעמ' 6 שורה 29-33:

10 **ש. אני אומרת לך שהייתה עליך חובה להגיש דו"ח שנתי למס הכנסה בעקבות הדרישה של מס
11 הכנסה?**

12 ת. אני שכיר, הייתי תקופה מובטל, פניתי לחבר שלי להגיש דו"חות להחזר מס. הוא אדם מקצועי,
13 יועץ מס, הוא עשה לי את העבודה, חתמתי על מסמכים ואני לא יודע שום דבר מעבר לזה.
14 התובע לא עמד בנטל ההוכחה ולא הוכיח כי הפניה ליועץ המס הייתה לצורך הגשת בקשה להחזר
15 מס, שכן יועץ המס לא זומן למתן עדות. הלכה היא כי אי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת הנחה כי
16 אילו הושמע אותו עד היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב וכי הסיבה לאי הבאתו הינה החשש של
17 בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד (ראה ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ. סלימה,
18 פ"ד מה(4), 651; ת"א 54095-08-10 דדון נ. פי.אס.די אבני חן ויהלומים בע"מ (פורסם בנבו).
19 כמו כן, התובע אישר בעדותו את חתימתו על הדו"ח השנתי לשנת 2013. כותרת המסך היא ברורה
20 מאוד ואינה משתמעת לשני פנים.

21
22 ה. המצהיר מטעם הנתבעים מר סמיח עבדאללה נחקר בעניין נספח ג' שצורף לתצהירו המהווה פלט
23 המעיד על פתיחת תיק סגור במס הכנסה. העד העיד כי ההודעה נשלחה לנישום עצמו אולם לא
24 נשלחה לכתובת המייצג כפי שמצוין בסוף המסמך. עדותו של העד בעניין זה הייתה עקבית, ברורה
25 ולא נסתרה בחקירה נגדית, מה גם שבעקבות פתיחת התיק, התובע הגיש דוחות שנתיים לשנים
26 2013-2014 וכעדו של העד עמ' 12 שורה 17-32:

27 ש. מפנה לנספח ג' לתצהירך, מהו הנספח הזה בדיוק?

28 ת. משמעות הנספח הזה, שמש הכנסה פתח מחדש את התיק בתאריך הזה.

29 **ש. אני רואה באותו נספח שרשום בו למטה בסיפא אם דבר דואר נשלח לנישום אני רואה שצוין
30 שם שלא?**

31 ת. כן נשלח וכן הפקתי העתק מהדואר שנשלח לו, זה בדיוק המסמך שדיברנו עליו בקדם המשפט
32 שעורכת הדין רצתה להציגו ואתם התנגדתם להצגתו.

33 **ש. אבל רשום בנספח ג' שרשום במפורש שזה לא נשלח, קרי צוין מספר 1?**

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 ת. כתוב כאן "לכתובת המייצג" לא נשלח, כי לא היה לו מייצג, אבל לנישום עצמו כן נשלח. עובדה
2 שהפקדתי העתק מהדו"ח שנשלח אליו, זה הדואר שנשלח אליו. אני יכול להפיק כל מכתב שנשלח
3 לנישום.

4 ש. בשנת מס זו הוא לא היה מיוצג, הוא חתום על הטופס אצל היועץ מס, היועץ מס שלח את זה
5 בשמו של הנישום, זאת אומרת כשאתה אומר ששלחת דואר לנישום זה צריך להיות 2 אם הוא לא
6 מיוצג בכל זאת צריך להיות דואר?

7 ת. העניין כאן האם נשלח למייצג התשובה היא כאן 1 לא נשלח למייצג, זה לא אומר שלא נשלח
8 לנישום עצמו. לנישום עצמו כן נשלח, כי הפקתי העתק מהדו"ח מהאיכון ושינוי סוג התיק שנשלח
9 לנישום.

10

11 ו. מן המפורסמות כי נטל ההוכחה במשפט האזרחי מונח לפתחו של התובע, וזאת בבחינת "המוציא
12 מחברו עליו הראייה". יפים לכך דבריה של כבוד השופטת ש' שטרסבורג-כהן בע"א 2781/93 דעקה
13 נ' בית חולים "כרמל" (פורסם בנבו):

14 הכלל הראייתי הבסיסי הרווח במשפט האזרחי בשיטתנו המשפטית, כבשיטות משפט רבות אחרות,
15 הוא כי נטל ההוכחה רובץ על התובע ומידת ההוכחה היא עודף הסתברות, בבחינת הכלל עתיק
16 היומין "המוציא מחברו עליו הראייה". על-פי כלל זה, יזכה התובע בתביעתו אם ירים את נטל
17 הוכחתה בשיעור העולה על 50%. שאז, תוטל החבות או האחריות במלואה על הנתבע. לא עמד בכך,
18 יפסיד את כל תביעתו. כלל זה הוא לכאורה יעיל, הוגן, רציונלי, אחיד וישים לכל משפט אזרחי".
19 ז. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי התובע לא הרים את נטל ההוכחה ולא הוכיח כי
20 בנסיבות העניין לא הייתה מוטלת עליו חובה להגיש דוחות שנתיים וכן, לא הוכיח כי לא היה מודע
21 לחובה זו. משלא הוגש דו"ח שנתי של שנת 2015, רשאי היה הנתבע לשלוח הודעות על עיצומים.

22

23 2. כעת נותרה להכרעה השאלה האם התובע קיבל הודעות על עיצומים בטרם הוטלו עיקולים על
24 חשבונות הבנק שלו.

25

26 א. התובע טען, כי מעולם לא קיבל דרישות תשלום מטעם הנתבעים בטרם הוטלו העיקולים.

27

28 ב. הנתבעים טענו כי לתובע נשלחו הודעות לכתובתו המעודכנת על הטלת עיצום. ההודעות צורפו
29 לתצהיר מטעם הנתבעת וסומנו ה/1- ה/4. מעיון בהודעות עולה, כי הן נשלחו לכתובת: "בוקעתא
30 מיקוד 1243700".

31

32 ג. בכתב ההגנה נטען כי על פי הדו"ח האחרון שהתובע הגיש בשנת 2014, אין כל שינוי בכתובתו
33 המעודכנת והידועה למשלוח דברי דואר, כך שמצופה מהרשות לשלוח את דברי הדואר לנישום לפי
34 מה שמעודכן אצלה ולא על פי רישום אחר.

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ד. התובע טען, בכתב התשובה לכתב ההגנה, כי לא ברור מדוע הנתבעים לא פעלו לאתר את כתובתו
2 על מנת להמציא לו את ההודעות.
3 עוד טען התובע, על אף שציין את מס' ת.ד שלו 1560 בטפסים שהגיש במס הכנסה בשנת 2013, דברי
4 הדואר נשלחו לכתובת כללית בכפר בוקעתא.
5 עוד טען התובע בסעיף 16-17 לתצהירו, כי על רשות המיסים לפנות מידי חודש למרשם האוכלוסין
6 על מנת להתעדכן אודות הכתובת של הנישומים בטרם שליחת התראות והודעות. התובע הפנה לחוק
7 עדכון כתובת, תשס"ה-2005.
8 בדיון נטען כי האמור בתצהיר התובע לעניין זה מהווה הרחבת חזית, שכן טענה זו לא נטענה בכתב
9 התביעה, וכך גם נטען בסיכומי הנתבעים. איני מקבלת את טענה זו.
10 " בהתאם לכלל האוסר על הרחבת חזית, בעל דין אינו רשאי לחרוג מגדר המחלוקת כפי שהוצבה
11 בכתבי הטענות, אלא אם בית המשפט נענה לבקשתו לתקן את כתבי טענותיו או אם בעל הדין שכנגד
12 נתן לכך את הסכמתו, במפורש או מכללא (ראו למשל: רע"א 1531/08 אבי חברה לעבודות עפר
13 כבישים בניה ופיתוח (1982) בע"מ נ' חברת ביטום בע"מ [פורסם בנבו] (24.7.2008); אורי גורן סדר
14 הדין האזרחי 147-146 (מהדורה 12, 2015) (להלן: גורן)). כלל זה נועד למנוע מצב שבו בעל דין
15 "יופתע" על ידי הצד שכנגד, וכן לאפשר לאותו בעל דין להיערך כראוי, עובדתית ומשפטית,
16 להתמודדות עם הטענות המועלות כנגדו (רע"א 6814/15 נויה יהלומים בע"מ נ' יהלומי מזל נ.א.
17 בע"מ [פורסם בנבו] (21.12.2015)).
18 (ראה ע"א 7798/17 ליטה ניהול נכסים ומימון בע"מ נ. גני באר שבע בע"מ. פורסם בנבו)
19
20 לענייננו, הטענה של אי מסירה כדין הועלתה על ידי התובע במסגרת כתב התביעה. מה גם שבכתב
21 התשובה התובע חזר וטען, בתשובה לטענות כתב ההגנה, כי דברי דואר נשלחים לכתובת שצוינה
22 בטופס פתיחת התיק במס הכנסה של הנישום ומאחר וכתב ההגנה התייחס לטענת התובע בדבר
23 שינוי כתובתו במשרד הפנים, הרי שטענה זו נמצאת בגדרה של עילת התביעה, נובעת מהנתונים
24 שנמצאים בתיק והנתבעת בעצמה התייחסה אליה בכתב ההגנה.
25
26 ה. לגופו של עניין, התובע הציג תמצית רישום ממרשם האוכלוסין לפיה מופיע בנוסף לשם הישוב
27 גם ת.ד 1560. כמו כן, התובע צירף נספח ז' ממנו עולה, כי תיבת הדואר מופיעה בטופס תעודה על
28 פי תקנות מס הכנסה לשנת 2013, טופס 106.
29 **סעיף 3 לחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005** (להלן "החוק") קובע כדלקמן:
30 רשות תפנה לשר או למי שהוא הסמיק לכך לעניין זה, אחת לחודש, לקבלת רשימת עדכוני הכתובות
31 מהחודש שקדם לפניו, והשר יעביר לרשות את הרשימה בתוך 14 יום.
32 "רשות" מוגדרת כרשות המוניה בתוספת לחוק ובה צוין הנתבע- רשות המיסים.
33

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

- 1   ו. מעיין בכל ההודעות שנשלחו לתובע על עיצום כספי, שהוצגו וסומנו ה-1/ה-4, עולה כי ההודעות
2   נשלחו לכתובת כללית: "בוקעתא 1423700", כאשר לא צוין מס' תיבת הדואר המעודכן של התובע.
3   גם הדוור שהתייצב לדיון העיד כי אם התקבל דבר דואר בלי תיבת דואר הוא מחזיר, וזאת החל
4   משנת 2007 וכעדותו עמ' 10 שורה 24-26:
- 5   **ש. אם היום מגיע מכתב לתובע בבוקעתא בלי ת.ד.?**
- 6   ת. אם אני מקבל מכתב עם שם התובע ללא ת.ד. ללא שם אבא או אישה, משהו שיזהה אותו כי יש
7   עוד הרבה אנשים עם אותו שם, אז אני מחזיר.
8   וכעדותו בעמ' 11 שורה 3-13:
- 9   **ש. אמרת קודם שאם יש שם של בן אדם בלי שם של אבא או של אישה אני מחזיר אבל עכשיו**
10   **אתה אמרת שלמרות שיש שם אישה ושם אבא אתה מחזיר?**
- 11   ת. זה היה לפני תיבת דואר, עברנו לשיטת עבודה אחרת, עכשיו אני מסתכל אך ורק תיבת דואר ולא
12   מעניין אותי שמות.
- 13   **ש. אז אתה אומר לי שכל המכתבים שעכשיו אתם מקבלים לכפר כולם בתיבות דואר?**
- 14   ת. כן, לרוב.
- 15   **ש. אם יש משהו בלי תיבת דואר אתה מחזיר?**
- 16   ת. אני מחזיר, עכשיו כן לפי השיטה החדשה. עברנו לשיטה של תיבות דואר לפני כ-7 שנים. סליחה
17   אני מתקן משנת 2007.
- 18   ש. אם ב-2017 נשלח מכתב דרישה לסלמאן אבו עווד בדואר רגיל אתה היית מחזיר אותו?
19   ת. כן. ללא תיבת דואר אני מחזיר.
- 20   מעיין בהוראות החוק, עולה כי תחילתו של החוק מיום 1.2.06, וזה מתיישב עם עדות הדוור.
21   הנתבעת לא הוכיחה כי עדכון יזום של המען למשלוח דואר במקרה דנן יכול היה להסב לתובע
22   נזקים.
- 23   באשר לסעיף 238 לפקודת מס הכנסה, הסעיף קובע כי הודעה ניתנת להמצאה לאדם בין לידו או
24   בין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו הפרטי כפי שהם ידועים לאחרונה. איני מקבלת את טענת
25   הנתבעים כי התנהלו לפי הכתובת שהתובע עצמו בחר לתת וזאת נוכח הוראות החוק, מה גם
26   שהנתבעים לא הוכיחו פטור מעדכון כתובת התובע ובמיוחד כאשר במקרה דנן לא הוכח ייצוג
27   כלשהו של התובע.
- 28   הוסף לכך, הנתבעים לא הוכיחו כי בוצעה המצאה של ההודעות לתובע כמתחייב עפ"י הוראות
29   הפקודה לעיל, לא הוכח כי ההודעות נמסרו לידי התובע ולא הוכח כי נשלחו אליו בדואר רשום.
30   לאור כל האמור לעיל הגעתי למסקנה כי ההודעות על עיצומים לא נשלחו כדין לתובע בטרם הוטלו
31   העיקולים וכי בהטלת העיקולים, על חשבונות הבנק של התובע, הפרו הנתבעים את הוראות חוק
32   איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.
- 33
- 34   3. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק") קובע כי :

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
- 2 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;
- 3 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
- 4 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
- 5 במשלח ידו או במקצועו ;
- 6 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו ;
- 7 "הלכה פסוקה ומנחה שנפסקה בבית המשפט המחוזי היא, שעצם הטלת עיקול, עונה על יסוד
- 8 הפרסום הנדרש, מהווה לשון הרע, ופוגעת בשם הטוב של האדם שעל חשבונותיו מוטל העיקול,
- 9 וזאת מאחר שהצגת התובעת כמי שלא פורעת חובותיה יש בה כדי לפגוע בשמה הטוב, בעיני בנקאי
- 10 סביר ובעיני ספקים ולקוחות סבירים. וראו לעניין זה : ע"א (י-ם) 45661-12-10 עו"ד רזיאל גסלר
- 11 נ' עירית ירושלים [פורסם בנבו] (24.03.11) :
- 12 "באופן עקרוני, הטלת עיקול על חשבונות בנק יכולה להוות פרסום לשון הרע".
- 13 "לדעתי, בעצם הצגתו של המערער, כמי שמתחמק, לכאורה, מלשלם את חובותיו, יש כדי להשפילו
- 14 ולפגוע בשמו הטוב, בעיניו של בנקאי סביר, ללא כל קשר לגובה העיקול".
- 15 (ת"א 23868-09-12 אביב שני פיתוח ובניה בע"מ נ' חברת הגיחון בע"מ , 17.5.2018 (פורסם בנבו).
- 16
- 17 עוד נפסק בע"א (י-ם) לעיל כי : "כן מתקיים יסוד הפרסום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, כשמדובר
- 18 בפרסום בכתב שנשלח לשני בנקים בהם היה למערער חשבון".
- 19
- 20 4. לעניינו לאור האמור לעיל זכאי התובע לפיצויי ללא הוכחת נזק בגין הפגיעה בשמו שנוצרה עקב
- 21 הטלת העיקולים על חשבונות הבנק שלו בבנק לאומי ובבנק הבינלאומי. הודעות על צו עיקול צורפו
- 22 לכתב התביעה וסומנו א'.
- 23
- 24 5. סעיף 7א לחוק קובע כי :
- 25 הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצויי שלא יעלה על 50,000
- 26 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק ; חיוב בפיצויי לפי סעיף קטן זה, הוא כפסק דין של אותו בית משפט,
- 27 שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.
- 28
- 29 אשר לשיקולים אותם יש לקחת בחשבון בקביעת הפיצויי, הבאתי בחשבון את העובדה כי הסכום
- 30 שנתפס במסגרת צו העיקול הוא בסך 5,500 ₪ וכי בעקבות זאת לתובע הוחזרו שני שיקים והוראת
- 31 קבע אחת בהתאם לדפי חשבון הבנק שצורפו לכתב התביעה וסומנו ג', טענה שלא הוכחה על ידי
- 32 הנתבעת וכי לא הוכח בשום אמצעי כי הפרסום הגיע לצדדים שלישיים נוספים זולת עובדי הבנק.
- 33 אעיר כי התובע הצהיר כי לאחר הטלת העיקולים ניגש לפקיד השומה אצל נתבע 3 והעמיד אותו על
- 34 הטעות והוסבר כי אין הצדקה לעיקול, ואילו נציג הנתבעת הצהיר כי לאחר פניית התובע למחלקת

בית משפט השלום בצפת

תא"מ 18-08-2692 אבו עואד נ' משרד האוצר/אגף מס הכנסה ומס רכוש ואח'

תיק חיצוני:

1 הגבייה לבירור עניין העיקולים, הופנה לחוליה המרכזית שמטפלת בדוחות השנתיים ולאחר מכן
2 הוחלט על ביטול העיצום הכספי בגין אי הגשת דוח שנת 2015 וזאת לאחר ששוכנע פקיד השומה
3 שהתובע היה שכיר. על כן לא נדרש עוד להגיש דוחות שנתיים, הדוחות בוטלו וכתוצאה מכך גם
4 העיקולים. נציג הנתבעת הציג הודעה על ביטול העיצום כספי בהתאם לנתונים שעודכנו וזאת
5 מתאריך 11.11.2017. גרסת הנתבעים בעניין זה לא נסתרה.
6 התובע אמנם פטור מהוכחת נזק, וזה תכלית הפיצוי לחוק, אלא שיש להביא את השיקולים לעיל
7 במסגרת קביעת הפיצוי ובנסיבות העניין, אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 6,000 ₪.

8
9 **סוף דבר** : אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובע סכום של 5,000 ₪ בצירוף אגרות בית משפט
10 בסך 1,253 ₪. סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום
11 המלא בפועל. כמו כן אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובע הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין
12 בסך 1,800 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק דין זה אצל הנתבעים, שאם לא כן
13 יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

14
15 **המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.**

16
17 ניתנה היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

18
19
20
עביר גבריס, רשמת בכירה

